

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

MÁSODIK SZEKCIÓ

DOMOKI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(3373/11. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. február 17.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Domoki kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *elnök,*

Sajó András,

Robert Spano, *bírók*

és Abel Campos, *helyettes szekció-hivatalvezető,*

2015. január 27-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (3373/11.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Domoki László Miklósné ("a kérelmező") 2011. január 5-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Györffy I. Debrecenben praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. április 9-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1954-ben született és Debrecenben él.

5. 2000. és 2010. július 5. között a kérelmező ellen csalás miatt büntetőeljárást folytattak a Debreceni Városi Bíróságon, a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon és a Legfelsőbb Bíróságon. Az utóbbi időpontban felmentették.

A JOG

6. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

7. A Kormány vitatta a panaszt.

8. A figyelembe veendő időszak 2000-ben kezdődött és 2010. július 5-én zárult le. Így az eljárás három bírósági szinten mintegy tíz évig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell minősíteni.

9. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Pélissier and Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

10. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására készítené. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

11. A kérelmező az Egyezmény 6. cikk 3. bekezdése alapján az eljárás állítólagos méltánytalanságát is kifogásolta.

A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmezőt végül felmentették a vádak alól. Ilyen körülmények között nem állíthatja, hogy a tisztességes tárgyaláshoz való joga sérelmének áldozata lenne.

Ez a panasz ennél fogva *ratione personae* összeegyeztethetetlen az Egyezmény előírásaival a 35. cikk 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, és azt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani

12. A kérelmező többszöri figyelmeztetés ellenére sem nyújtott be igazságos elégtétellel kapcsolatos igényt. Ennél fogva a Bíróság úgy véli, hogy ilyen jogcímen semmilyen összeget nem kell megítélni a számára.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. február 17-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Abel Campos
helyettes hivatalvezető

Helen Keller
elnök